

Değerli İstinyeliler,
Saygıdeğer okurlarımız,

Bültenimizin bu sayısını tümüyle “kamu diplomasisi ve etik” konusuna ayırdık. Alanda çoklukla değinilmeyen bir husus olan etik ilkelerinin, kamu diplomasisi icracılarınca nasıl algılanıp uygulandığı ele aldığımız konunun temelini teşkil ediyor. Bu konuda uluslararası literatürde yazılanlara bakıldığında, propaganda ile sıklıkla karıştırılan kamu diplomasisi uygulamalarının aslında ciddi bir sorunla karşı karşıya kaldığı da görülmekte. 2024 yılının bu son sayısında, böylesine derinlikli bir konuya el atmış olmanın, ülkemizdeki kamu diplomasisine bakışa yeni bir boyut kazandıracağına eminiz.

Bu çerçevede ortaya çıkan sorunlara kısaca değinmek gerekirse, uygulayıcıların genellikle aşağıdaki hususlarla karşılaştıklarından söz edilebilir:

- Muhatapların etik dışı söylem ve davranışları ile propagandaya başvurmaları;
- Yeni teknolojilerin ilkesizce kullanılması;
- Sırf amaca hizmet ettiği için yanlış bilgi veren kaynaklardan yararlanılması.

Bu hususlar aslında, toplumlar arasında sağlıklı bir diyalog ortamının oluşturularak barışçı ilişkilerin tesisini öngören kamu diplomasisinin amacına hizmet etmemektedir.

Önümüzdeki yıl, KADAM Bülteni'nin dijital dergi formatına dönüşmesi için girişimlerde bulunuyoruz. Umarız, ülkemizde tek faal merkez olma özelliği taşıyan KADAM'ın dijital dergisi ve yeni faaliyetleriyle bir adım daha öteye taşınması mümkün olacaktır. Yeni faaliyetlerimizle KADAM'ı yeni yılda daha da güçlendirmeyi umuyoruz.

İyi okumalar diler, saygılarımızı sunarız.

KADAM Yönetim Kurulu

2025 YILININ MİLLETİMİZE VE TÜM İNSANLIĞA İYİLİKLER GETİRMESİ DİLEĞİYLE

Uluslararası İlişkilerde Etik

Etik, ahlaki yaklaşım ve normların kodlarını içeren felsefi ve akademik bir disiplindir. Ahlak ilke ve değerlerinden türetilen etik, bireylerin ve toplumların davranışlarını belirleyen ve yönlendiren ilkeler ve değerler bütünüdür. Etik, davranışların doğruluğu ve yanlışlığı arasındaki farkların tespitini sağlamakla birlikte, davranışlara rehberlik eden bir disiplindir. Etik, yalnızca mevcut davranışları açıklamakla kalmaz, aynı zamanda ideal davranış normlarını belirlemeyi amaçlar. Felsefi bir alan olarak, etiğin zaman ve mekân farklılıklarına göre öznel yorumları vardır. Başka bir deyişle, evrensel etik normlarının oluşması ve kabul görmesi ancak çağlar boyunca yaşanan gelişmelerle mümkün olmuştur. Günümüzde de toplumların günlük yaşamlarında etik ve ahlaki anlayış farklılıkları bulunmaktadır.

Çağlar boyunca, insanoğlu toplumsal yaşamında ve beşerî ilişkilerinde etik kodlar oluşturma çabasına girmiştir. Toplumlar, farklı tarihi süreçlerden geçerken oluşturdukları kodlarda da değişimler yaşanmış; ahlaki ve etik ilkeler, hukukla birleştiğinde gelişmeyi tetikleyici bir anlam ifade etmiştir. Ancak, etik anlayışındaki farklılıklar, felsefecileri ve bu alanda araştırma yapan akademisyenleri genellikle anlaşılması zor sorunlar karşısında çaresiz bırakmıştır. Farklı kültürler, kendi fikirlerini, değerlerini ve etik anlayışlarını geliştirdikçe, ahlaki inançlar da dünya genelinde çeşitlilik göstermiştir. Bununla birlikte, günümüzde uluslararası hukukun temel insan hakları bakımından etik kurallara bağlılığı güçlendirdiği ve uzlaşmaların eski çağlara nazaran daha geçerli olduğu gözlenmektedir.

Etik kuralların tesirinin olmadığı bir alan da hiç kuşkusuz silahlı çatışma olgusudur. Savunma amaçlı olmayan bir savaş, tamamen etik normların dışında olup hasmı yok etme amacının etik bir açıklaması olamaz. Aynı şekilde, rakibe karşı güç sağlama amaçlı dış politika çıktılarının da bu açıdan değerlendirilmesi gerekir. Emperyalist siyaset, güçlünün güçsüze her ne pahasına olursa olsun baş eğdirmesi olduğuna göre, burada en temel etik kuralların geçerli olmaması doğaldır.

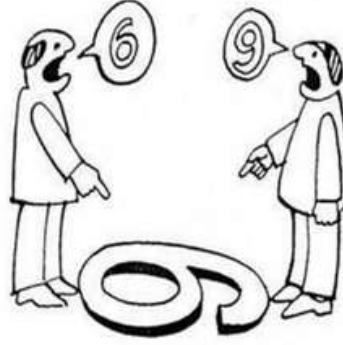
Son üç yüz yıldır dünyaya egemen olan ulus-devlet sistemi, tüm barış çabalarına rağmen devletlerin ben-merkezci yaklaşımını değiştirmeye muvaffak olamamıştır. İkinci Dünya Savaşı ertesinde ortaya çıkan iki kutuplu Soğuk Savaş döneminde, dünya defalarca yıkıcı savaş tehlikesi atlatmış; nükleer silahların getirdiği caydırıcı güç dengesi, büyük felaketleri engellemiştir. “Küreselleşmenin” neoliberal düzeninde ise zengin ve güçlü devletlerin gücüne güç katılırken, “küresel güneyde” yer alan ülkelerin halkları ve devletleri daha da zayıflamış; sosyal ve siyasal çalkantılar artmış, kitlesel göç hareketleri başlamıştır. Bölgesel çatışmalar, otuz yıl önce küreselleşmenin getireceği öngörülen daha barışçı bir dünya tasavvurunu yanlış çıkartmakta gecikmemiş; çok kutuplu dünyanın, tek taraflı hegemonileri engellerken kaotik çatışmalara da kapı açtığı gözlenmiş ve gözlenmeye devam etmektedir. Güçlü devletler, küresel ağırlıklarını korumaya ve genişletmeye çalışırken, güney yarıkürede (örneğin Batı ve Doğu Afrika’da) kıpırdanmalar baş göstermektedir. Farklı bölgelerde, örneğin Ortadoğu’da, 21. yüzyılın ortalarına yaklaşırken benzeri az görülen boyutlarda insan hakları ihlalleri yapılmakta, masum insanlar katledilmektedir. Avrupa’nın doğusu ise üçüncü yılına yaklaşan kanlı bir savaşa sahne olmakta; kentler bombalanmakta, insanlar yok olmaktadır.

Tüm bu gelişmeler, uluslararası hukukun temelini oluşturan etiğin ne denli yıpratılmaya müsait olduğunu göstermekte ve bencil politikaların, çıkarları söz konusu olduğunda etik normları kolaylıkla göz ardı edebildiklerini tarihte defalarca olduğu gibi günümüzde de ortaya koymaktadır. Bu tutum, insanlığın geldiği nokta açısından son derece trajiktir.

Bu durumun önemli sebeplerinden biri de dolaşımı yaygınlaşan küresel bilginin türlü manipülasyonlarla çarpıtılmasıdır. “Hakikat sonrası çağda” gerçek dışı bilgi, kamuoylarını ve hatta siyasal karar vericileri yanıltmakta; uluslararası ilişkilerde kaotik bir ortamın egemen olmasına yol açmaktadır. Yalan, çağımızın toplumları ve toplumlar arasındaki ilişkileri zehirleyen önyargıları tetiklemekte ve barışın en büyük engelleyicisi olmaktadır.

Diplomasi ve Kamu Diplomasisinde Etik

Diplomasi, devletler, uluslararası örgütler veya diğer aktörler arasında iletişim, müzakere ve iş birliği süreçlerini yöneten ilişkiler manzumesidir. Amacı, uygulayan aktörlere göre değişir. Devletler, diplomasi yoluyla çatışmaları barışçı yöntemlerle çözmeyi amaçlarken, uluslararası kuruluşlar, uluslararası hukukun gelişmesi ve uluslararası iş birliklerinin barışa hizmet edecek şekilde yapılanmasına gayret etmektedirler. Kısaca diplomasi, güç kullanımına başvurmadan sorunları çözmek için kullanılan temel bir araçtır.

Diplomasi bir ikna sanatıdır. Muhatabını kendi çıkarları doğrultusunda ikna edebilen diplomat başarılı olacaktır. İkna amaçlı müzakere sırasında, devletin gücünü arkasına alan diplomat, aynı zamanda etik kurallara riayet etmek mecburiyetindedir. Doğru ve dürüstçe belirlenen söylemin etkisi, hiç kuşkusuz, gerçek olmayan ifadelerden oluşan bir söylemden çok daha etkilidir. Bu durum, kamu diplomasisi için de geçerlidir.

Kamu diplomasisi, ülkelerin yabancı kamuoylarını etkilemek ve dış politika hedeflerine ulaşmak için kullandıkları iletişim stratejilerini içerir. Propaganda, şeffaflık ve iletişimin bütünlüğü konularıyla sık sık kesiştiği için, kamu diplomasisinin etik normlara saygı duyması ve uyması son derece önemlidir. Nasıl ki devletin dış politika uygulayıcıları olan diplomatlar, çok eskilerden beri genel kabul gören etik kurallara riayet etmek zorundalarsa, aynı şekilde kamu diplomasisi uygulayıcılarının da farklı bir tutum içinde bulunması beklenmez. Kamu diplomasisini bilgi hakimiyeti arayışından veya propagandanın başka bir türünden ayıran karşılıklılık, simetri, diyalog veya güven inşasına bağlılık gerektirdiği fikri öne çıkmaktadır. Özellikle bu ikinci iddia, ilişkisel yaklaşımın, simetrik halkla ilişkiler teorileri, diyalog teorileri veya açık kaynak yöntemlerinin üstünlüğü iddiaları gibi normatif iletişim ve teknoloji teorilerinde ortaya çıkmasından kaynaklanmaktadır.

Kamu diplomasisinde etik hususlar, bu çabaların meşru ve etkili olarak algılanmasını sağlamak için çok önemlidir. Temel etik kaygılar arasında tarafsızlık, şeffaflık ve gerçek diyalog ihtiyacının yanı sıra, propaganda ve manipülasyondan kaçınma yer alır. O halde diplomatlar gibi kamu diplomatlarının da faaliyetlerinde hangi esaslara uyması gerekmektedir? Aşağıda bu hususlar ayrıntılı biçimde ele alınmıştır.

- Kamu diplomasisinde nesnellik ve doğruluk esaslarına uymak gereklidir. Aksi halde, kamu diplomasisi faaliyetleri propaganda olarak algılanabilir ve beklenen etkisini kaybedebilir. Muhatabı gerçek olmayan söylemlerle aldatmaya yönelik bir kamu diplomasisi anlayışı meşru olamaz.
- Etik kamu diplomasisi, suni etkileşimler yerine gerçek diyaloga öncelik vermelidir. Bu, hedef kamuoylarını sadece belirli politikalara uyum sağlamaları için ikna etmeye çalışmak yerine, onların bakış açılarına saygı duyan iki yönlü bir iletişim kurmayı kapsamaktadır. Sosyal medya üzerinden yapılan aldatmaya yönelik faaliyetlerin etkisi olsa bile, bu etki çok uzun ömürlü olamaz. Yabancı kamuoylarını etkilemek için yanıltıcı bilgilerin yayılmasını içeren “hakikat sonrası” kamu diplomasisi faaliyetlerinin yaygınlaşması, önemli etik sorunlara yol açmaktadır. Bu uygulama, uluslararası iletişim için zararlı ve güven sarsıcıdır.
- Kamu diplomasisi stratejileri, halkla ilişkiler ve kurumsal pazarlama izlenimi veren manipülatif uygulamalardan kaçınmalıdır. Bunun yerine, şeffaflık ve dürüstlük gibi ilkelere uyulmalıdır.
- Etik kamu diplomasisi, kültürel farklılıklara karşı duyarlı olmalı ve kendi kültürel değerlerini başkalarına empoze etmekten kaçınmalıdır.

Bu etik hususlar, kamu diplomasisinin uluslararası ilişkilerde güvenilir ve yapıcı bir araç olarak algılanması için gereklidir.

Ethics in International Relations

Ethics is a philosophical and academic discipline that includes codes of moral attitudes and norms. Throughout the ages, human beings have endeavoured to create ethical codes in their social life and human relationships. There are differences in ethical and moral understanding in their daily lives. As societies have gone through different historical processes, the codes they have created have also changed, and when moral and ethical principles are combined with law, they have a meaning that triggers development. However, differences in the understanding of ethics have often left philosophers and scientists working in the field helpless in the face of difficult problems. As different cultures have developed their own ideas, values and ethics, moral beliefs have diversified around the world. Today, however, international law reinforces adherence to ethical rules in terms of basic human rights, and consensus is more valid than in ancient times.

One area where ethical rules have no influence is undoubtedly the phenomenon of armed conflict. A non-defensive war is completely outside ethical norms, and there can be no ethical explanation for the aim of destroying the opponent. In the same way, the results of foreign policy aimed at building up power against the opponent should also be evaluated from this perspective. Since imperialist policy is the subjugation of the weak by the powerful at all costs, it is natural that the most basic ethical rules do not apply.

The nation-state system, which has dominated the world for the last three hundred years, has not been able to change the self-centred attitude of states, despite all the peace efforts. During the bipolar Cold War that emerged after the Second World War, the world was repeatedly threatened with catastrophic wars, but the deterrent balance of power created by nuclear weapons prevented major disasters. In the neo-liberal order of "globalisation", however, while the power of the rich and powerful states has been strengthened, the peoples and states of the countries of the "global south" have been weakened, social and political unrest has increased, and mass migrations have begun. Regional conflicts have not been slow in disproving the vision of a more peaceful world that globalisation was predicted to bring thirty years ago, and we are witnessing that the multipolar world, while preventing unilateral hegemonies, has also opened the door to chaotic conflicts. In the southern hemisphere (e.g. West and East Africa), upheavals are taking place as powerful states seek to maintain and increase their global weight. In other

regions, such as the Middle East, human rights abuses and the slaughter of innocent people are taking place on an unprecedented scale as we approach the middle of the 21st century. In Eastern Europe, on the other hand, a bloody war is approaching its third year, bombing cities and destroying people.

All these developments show how ethics, which is also the basis of international law, can be corroded and how selfish politics can easily disregard ethical norms when it comes to their own interests. This attitude is extremely tragic for the state of humanity.

One of the most important reasons for this situation is the distortion of widely circulated global information through various manipulations. In the "post-truth age", untrue information misleads public opinion and even political decision-makers, leading to a chaotic environment in international relations. Lies create prejudices that poison the relations between societies and communities of our time and are a major obstacle to peace.

Ethics in Diplomacy and Public Diplomacy

Diplomacy can be defined as the set of relations that govern the processes of communication, negotiation and cooperation between states, international organisations or other actors. The purpose of diplomacy varies according to the actors practising it. While states aim to resolve conflicts peacefully through diplomacy, international organisations strive for the development of international law and the structuring of international cooperation to serve peace. In short, diplomacy can be considered a fundamental tool used to solve problems without resorting to the use of force.

Diplomacy can be defined as a form of persuasion. The diplomat who can persuade their interlocutor following the interests of his/her own state will be successful. Furthermore, it is imperative for the diplomat to exercise ethical integrity, particularly in instances where the state's authority is being employed during the course of negotiations. The efficacy of honest and accurate discourse is widely acknowledged as being significantly more impactful than discourse comprising untruthful statements. This assertion holds true, moreover, in the context of public diplomacy.

Public diplomacy can be defined as the communication strategies employed by countries to influence foreign publics and achieve their foreign policy objectives. Given its frequent intersection with issues of propaganda, transparency, and the integrity of communication, it is imperative that public diplomacy respects and adheres to ethical norms. In this regard, it is noteworthy that diplomats, as practitioners of state foreign policy, have long been obliged to abide by generally accepted codes of ethics, and it is expected that public diplomacy practitioners will adhere to similar ethical standards. The notion that public diplomacy demands a commitment to reciprocity, symmetry, dialogue or trust-building, distinguishing it from the pursuit of information dominance or other forms of propaganda, is a prominent one [1]. This assertion is particularly salient in the context of the relational approach that has emerged within normative theories of communication and technology, encompassing symmetrical public relations theories, dialogical theories, and assertions regarding the preeminence of open-source methodologies.

It is imperative to recognise the pivotal role of ethical considerations in public diplomacy, ensuring that these endeavours are perceived as both legitimate and efficacious. Key ethical concerns include the need for impartiality, transparency and genuine dialogue, as well as the avoidance of propaganda and manipulation. The question therefore arises as to which principles public diplomats, in common with diplomats, should adhere in their work. These are discussed in detail below.

In the context of public diplomacy, it is imperative to adhere to the principles of objectivity and accuracy. Failure to adhere to these principles can result in public diplomacy activities being perceived as propaganda, thereby diminishing their intended impact. A public diplomacy approach that aims to deceive the interlocutor with untrue discourses cannot be considered legitimate.

The ethical approach to public diplomacy must prioritise authentic dialogue over contrived interactions. This necessitates a reciprocal exchange of ideas that honours the perspectives of the

[1] R.S. Zaharna , Amelia Arsenault, Ali Fisher (Ed.) (2013), *Relational, Networked and Collaborative Approaches to Public Diplomacy*.The Connective Mindshift.Routledge . New York.

intended audience, as opposed to a unilateral attempt to influence them to adhere to specific policies. The impact of deceptive activities on social media is likely to be transient. The dissemination of misleading information with the intention of influencing foreign publics is a practice that raises significant ethical issues and is commonly referred to as "post-truth" public diplomacy. This practice is detrimental to international communication and undermines trust.

It is imperative that public diplomacy strategies eschew manipulative practices that bear resemblance to public relations and corporate marketing. Instead, there is a need for adherence to principles of transparency and honesty.

Furthermore, ethical public diplomacy must be sensitive to cultural differences and refrain from imposing its own cultural values on others.

These ethical considerations are essential for public diplomacy to be perceived as a reliable and constructive tool in international relations.

DEĞERLİ OKURLARIMIZ! 2024 YILININ SON ETKİNLİĞİNİ 27 ARALIK CUMA GÜNÜ İCRA ETTİK. TÜM KATILIMCILARA TEŞEKKÜR EDERİZ.

KAMU DİPLOMASİSİ VE SİVİL TOPLUM

Prof. Dr. Osman Can Ünver
KADAM Müdürü

Taner Özbek
LIV Hospital Bakü

Hikmet Eren
EkoAvrasya Vakfı

Suat Bakır
İktisatçı

Ahmet Usta
LIV Hospital Budapeşte

27.12.2024

14:30

Online Teams ID:
381 756 581 691